

Yüregimi Sahil Kasabasında Bıraktım

– Suna İPCİ · 29 Nisan 2012

Bu gün kendime bir armağan vermek istedim.

Düşündüm...

En güzel hediye benim için ne olabilirdi.

Fazla zaman geçmeden karar verdim.

Sen ben ve martılarla geçirdiğimiz saatler göz önüme geldi.

İşte dedim..

Birlikte gittiğimiz sahil kasabası bana en güzel armağandı.

Çıkımda sevgi

Yüreğimde var olan özleminle koyuldum yoluma...

Hiç birşey umrumda değildi.

Aldırış etmedim olanlara.

Tek isteğim vardı hayalinlede olsa sahil kenarında seninle olmak.

Gözlerden irak,sorunlardan sıyrılmış sadece mutluluğu senin kollarında yaşamak.

Doyasıya sarılmak.

Saatlerce konuşmadan bakışmak.

Yarım bir sesle seslendim sana duydun mu gülüm maral'ının sesini.

Fark ettin mi çırpınışlarımı,

Görebildin mi senin için gelişimi.

Dalgaların ferahlatan sesiyle yüreğimi arındırmak istedim.

Kirlenmiş,paslanmış duyguları bir yana bırakıp,coşkuya sevince hasret kollarımla sana sarılmak istedim.

Seni yüreğimin sultanı,başımın tacı,mutluluğumun tek ilacı seçtim.

Sende sevebilirmisin beni.

Niyetlimisin her engelle karşılaştığımızda birlikte aşmaya.

Çakıltaşlarını sektirdim durgun suda.

Nefesimi tuttum.

Sektirebilsem beni hissettiğini anlayacaktım.

İlk denemem başarısız oldu.

Vaz geçmemeliydim bir iki atıştan sonra tekrar denedim.

Ellerimi ellerin farz etip attım taşları suya.

Bu kez olmuştu.

Kumların üzerine oturdum.

Bir martı daldı suya

.Ardından bir başka martı daha beliriverdi yanında.

Bizi düşledim martıların yerinde olmak isterdim o an.

Nasıl da güzel bir tablo sergilemişlerdi,kıskandım onları.

Keşke olabilseydin yanımda.
Dokunabilseydin ürkek tenime.
Buselere boğsaydın beni.
Gözlerin gözlerimde huzurun resmini çizseydi.
Bir an zaman durdu sanki.
Güneş ,yüzünü karartmaya başlayan güne teslim ediyordu.
Ödünç vermişti senli anılarımı.
Yavaş yavaş ay düşmeye başladı toprağa.
Öpüşmelerimiz uzaktan el sallıyordu yalnızlığımıza.
Kemiklerime işleyen sensizliğin sancıları başlıyordu kıvranmaya.
Sana diyor ki gözlerim;gitme uzaklaşma anılarımdan.
Ve senli kokunuda alıp gittin kararmaya başlayan günün ardından.
Ben yine boynu bükük öksüz çocuklar gibi bir başıma.
Hiç dönmek istemiyordum geri.
Geleceğini bilsem tekrar birdaha hiç dönmiyeceğini söylesen beklerdim.
Günlerime gün ,aylarıma tükenmeyen tarihler eklerdim.
Şimdi ikilem içindeyim.
Bir yarım git derken öbür yarım sevgine sahip çık bekle diyor.
Hani bilsem geleceğini ıslak kumların üzerine düşseydi gölgen hasretimi dindirseydim kollarında.
Neden yoksun;
Hayatın armağan ettiği uslanmaz ruhunla gününü gün ediyorsun.
Öpüşlerin belkide başka iklimlerde başkaların gözlerinde gözlerin.
Ve ben korkuyorum seni kaybetmekten.
Gökyüzünden hayali gölgen düşüyor üzerime.
Nefes nefese kalıyor yorgun bedenim.
Sevişmelerimiz yetim kalıyor ayrılığın ardında.
Bunu biliyorum gece parçalanıyor feryat içinde , gözlerim boş noktaya çıkıyor.
Saatlerde bir hayli geçi gösteriyor ,ayrılıyorum sahil kasabamızdan.
Kırpıklarım nemleniyor.
Geceye puslu bakıyor gözlerim.
Bu kadın.
Sana olan sevgisiyle yücelen zorlukların üstesinden gelmeye çalışan bu kadın seni çok özlüyor..
Göç etmesin yüreğin başka diyarlara.
Çık gel artık öksüz bırakma duygularımı.

AĞLAMAK İSTEMİYORUM ARTIK ,GÖZYAŞLARIM SEVİNÇLERİMLE SİLİNSİN.TİTREYEN ÇIRPINAN
YÜREĞİM MURADINA ERSİN.

GÜLÜM GÜNYÜZLÜM KALBİMİN EBEDİYEN TEK SAHİBİ.

DUYGULARINDA YIPRANMIŞ,HAYATTAN DARBE ALMIŞ BU KADIN ÇOK ÖZLEDİ SENİ BİLESİN..

ÇAKIL TAŞLARINDA GİZLENDİ UMUTLARIM...

BENİMLE VARMISIN BİR ÖMRÜ PAYLAŞMAYA...

YAZAN:SUNA İPCİ

29/04/2012

İZMİR